

דברי הכפר

כפר הנשיא

17 בנובמבר 1978
י"ז בחשוון תשל"ט

מספר 588

כמה ימים יבשים היו לנו השבוע (והלואי שיהיה עוד) וסוף כל סוף החולה גמר את הקטיפה ולא הודיעו שנשארו להם עוד $2\frac{1}{2}$ דונם עד לסוף. אבל עכשיו בעצם רק מתחילה העבודה הקשה-קטנה דשון עבוד קרקע, ועוד, עד עכשיו היה סתם צחוק, עכשיו זה רציני. קטנף בגמר וקטיפה מתחיל.

בפרדס וגם באבוקדו קוטפים עכשיו במלוא המרץ, הסובל העיקרי-סדרן-העבודה, אל יאוש בני-החיים זה לא הכל, ומה כן?

בין הפותרים נכונה יוגרלו תורבויות לשטיפת כלים בערב שבת. משלוח העופות גם הוא עבר בשלום, מעל 90.000 עופות ב-7 לילות הישג יפה מאד, פרטים בפנים.

ומה קורה בכפר: אז ככה, פה כרגיל כמו תחנת רכבת. שמואל חזר מאנגליה לשם בשלח למשימה מיוחדת והיא.....

שה שתיל אזבים לכתל, יפה שתיקה לחכמים, קל וחמר לטפשים. כסיל שותק, לחכם יחשב. אמור מעט ועשה הרבה. אל תגיד בוניין ואל תגיד כלום.

ו"חוזר" אלייך לבקור שמוליק א וכל המשפחה, הם יבואו בשבוע הבא, פרטים אל משפחת אפשטיין הנרגשת, וגם אנחנו כמובן ומי יוצא, יוצאים קולין ואוסף לחו"ל. (נשמע מוכר לא כן?)

אדי חוזר לדר"אפ ומויירה יוצאת לקורס גיור, בתכנית הלימודים! תורת המסחר, הלואות בריבית קצוצה והכנת געהקטע לעייבר. ואל חבורת ההוהים במשק מצטרפת אמו של אלן אוסטין שעברה לגור עמנו.

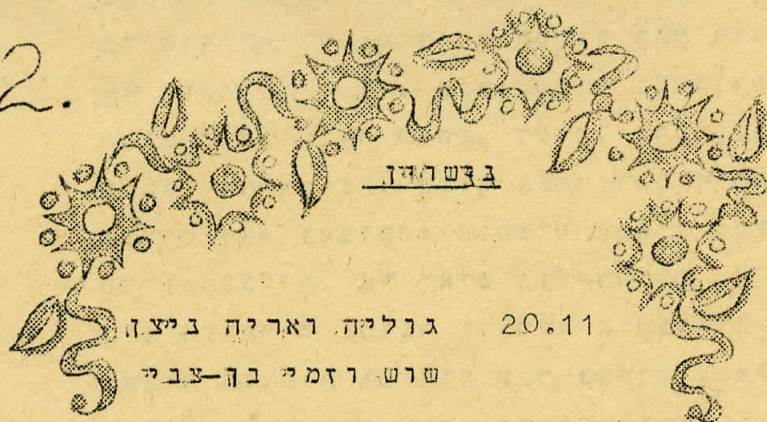
ואחרון אחרון, ישראל אבידור התחיל לעבוד במסגרת הנוער והחלוץ בהסתדרות, עוד טרמפ אחד לת"א.

שבת - שלום

המערכת

2.

בזשורדן

20.11 גוליה ואריה ניצן

שוש וזמי נק-צבי

ימי הולדת

19.11 שאול איסטון

22.11 מאיר ריינט

23.11 סורל קפלן

לרי ברקוביץ

אדיה כץ

24.11 גב' מרגה גרינברג

דורס נואלאר

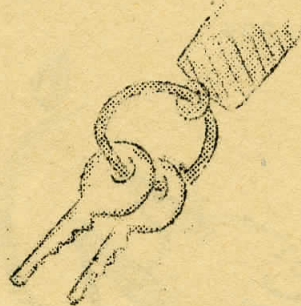
25.11 גב' רג'י פרידלנדר

מצל!
טוב!

הודעה מהמדגה

המפתחות של הפזר הכחול יהיו תלויים על ור מחהץ לחדר שלי (חדר שלישי משמאל בבנין הראשון) בהרך מחדר אוכל לכוון גן שקד) כל מי שלוקח את המפתחות מתבקש להחזיר אותם לאחר השימוש לאותו מקום ולא לשים אותם בתא תחבורה או על מגן השמש. לידעת הנהגים שעון הדלק מזייף כאשר המבוע עובד, יש לבדוק את כמות הדלק במיכל כאשר המבוע אינו פועל. אמילן.

3.

אני מוכן לראות בכל חב"ה גם את החיוביים והשליליים. למשל, טוב שבאספה האחרונה היו כ-110 חברים ועוד 15 מעומדים. אפילו לא אבדוק מה הניע את כל אלה לבוא כי רובם בשארה ע"ה סוף האספה, ללא כל ספק מתוך ענין באותם הנושאים שבדורו. זה מצוין, והלואי וכל שבוע היה סדר היתם של האספה מושך צבור כה רב. בעצם אין כל סבה שלא-השבוע למשל במשיך להזן בחדר האכל שלנו, בדון בעוד פנייה מן התנועה לשחרר חברים לפעילות בחוץ, וגם בתחיל את השיחה על איסוף האספה שלנו. אז להתראות במוצאי שבת.

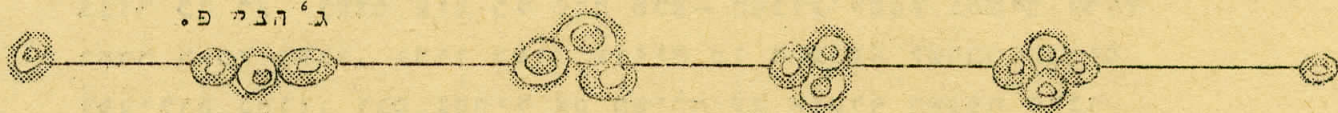
גם בתהליך הדמוקרטי שהפעלנו באספה ראיתי בהחלט את הצדדים החיוביים והשליליים. הרבה מאד חברים נתנו בטוי מוחשי לדעתם האישית לגבי ממעומדת שעמדה בפני קבלה לחברות. טוב מאד. גם העובדה שלפי השיטה שלנו מספיק שתוצה קבוצה של 40-30 חברים עם דעה שלילית בכדי להכשיל את תהליך הקליטה-מילא, כך החלטנו ואין לי טענות בגה השטה. מה שחורה לי שאותה שיטה המוקהטית מעביקה לכולנו זכויות שוות מבלי לדרוש שום תמורה. במה ההבדלים אמורים?

אותו מגזר אוכלוסיה ששלל את קבלתה של גייבנה עשה זאת בהחאי מתהן סבות לגטימיות-החברים קבעו לעצמם קריטריונים לקבלת חב"ה ומי שאיבד ממלא את הקריטריונים הללו אינו מתאים להיות כאן חבר. אבל אני שואל האם אותם החברים עושים איזה שהם מאמצים לקלוט בתוכנו אנשים לפי הקריטריונים שלהם? האם מעמדם כחברים בעלי זכויות גם מתבטא במאמצים בכוון החיובי של קליטה, או שמא פעילותם בתוכם תהיה מוגבלת למעשה השלילי?

הייתי שמח לו חששותי התבדה כי ההושם שלי ששכבה מסוימת בחברה שלנו עושה את רוב המאמצים בשטח הקליטה אך אין עבודתם יכולה לשאת פרי כל עוד שהשליש החומם שולט בהכרעה. וזה מביא לתסכול אם לא יאוש. אז בואו, בנהיה פעילים-אך בכל התחומים המתהן אחראיות. בבקשה את כל המחשלים בחה האכל אך בנהיה גם מוכנים לתתם שם את חלקנו, לא רק בעבודה פיזית, אלא גם בהתנהגות הולמת, בריסון עצמי במשמעת פנימית ובהתחשבות בזולת.

בשמור מכל משמר על רמת הקליטה שלנו ובהחלפה כל פביה
שאינה נראית לנו אך בתאמץ באותה התלהבות במשיכת
מעומדים רצויים לקבוציני ובקליטתם.
אז תהיה הרגשה שחלוקת העול תואמת את עקרונות החלוקה המקובל
בקיבוץ

ג' הני פ.

זה אכפת לי (ולכם?)

1978, קייץ, הכל פותח וכולם שמחים. כל יום שבת תולכים
לשחק כדור-סל ב-5 אחה"צ. פתאם תקלה: התחיל החורף קהה...
יש גשמים, מגרש הכדור סל מוצף במים ובאדמה רטובה,
וכנורון אי אפשר לשחק. לחובבי הטניס אין זה בעיה כמובן:
להם בונים מגרשים יפים וחדשים והכל טוב ויפה. רק לנו
(אשפי הכדור סל) יש בעיה: איך לשחק בחורף?
עד כאן המצב רוח, שבו אנחנו שרויים. הרי כמה בקוהות שיפוח
שאפשר בהחלט להכניס במגרש (ולפי העתיד לא בתקציב מזרוע מה"י)
(א) בניית תשתית חדשה למגרש, שבעבור 15 שנות קיהם חייב

לעבור שיפוץ וחידוש.

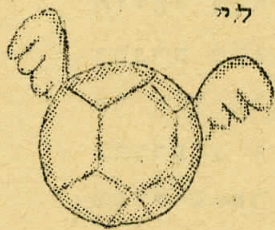
(ב) לשפוח כורכר סביב המגרש כדי שלא יתמלא בחורף בבוץ.
(ג) עם קצת טעם טוב אפשר להכניס כמה ספסלים ליישיבה.
סביב המגרש לשם בוחיות האנשים.

טוב, זה הכל (ואני מקווה שרק התחלה) לא נשאל לי
א לא להצות, ולבקש, לדרוש תגובות מאנשים במשק
א שיכולים לתת יד לביצוע פרויקט כזה, שלא נראה לי
גורל מדי.

בצפיה לתוצאות חירוביה

תמיכה

נ.ב. הבאתי את העניין כי פשוט מפחידה אותי המחשבה
שהמצב העגום עלול להמשך עוד זמן רב.
עכשיו באמת זהה - זה

השיטה המוצעת לאיסוף וטיילוק אשפה היא גרועה כשלעצמה!
ריבוי מיכלים מכווערים, המטח הצורך בכוח אדם לריכוז האשפה
ולביקורי בקודות האיסוף, אנשים זרים נוספים יסתובבו בקיבוץ,
מחיר בלתי ידוע מראש, ואולי מזהירות נוספות תתגלענה בבוא הזמן.
גם ברור שיש כאן פגיעה חמורה במיוחד בעקרון העבודה העצמית,
וצודקים החברים המתקוממים בזה.

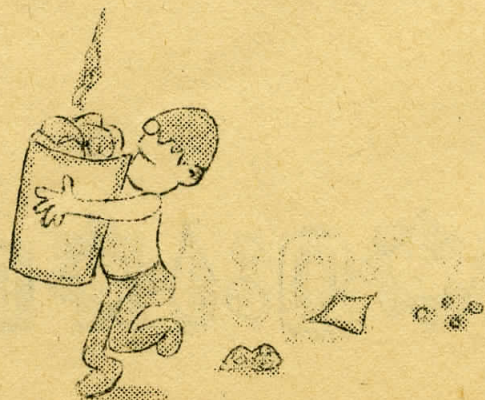
אולם הפרשה מעוררת הרהורים על אופי הדמוקרטיה, כפי שהיא
נחוגה אצלנו. הנושא עדיין בדין, בשמעים נאומים חוצבי להבות,
בכתבים מאמרים ברגשים — אך בה בשעה, הציתה כבה הנבא ועומה
מוכן להפעלה.....

והרהור אחר: בכל הנוגע לעבודה עצמית — אנה מגלים חוסר
עקביות מפליא. חברים מתרגשים כעת, הוצדק, אבל בזמן אחר,
ובנושא קשור אך בהיקף גדול בהחלט, הם כאילו נרדמו.
תחת סיסמת הרוחיות-הרווחיות — הקדושה והמקודשת, הצליח מיעוט
קטן, בשיתוף פעולה מצד בעלי תפקידים, להכשיל החלטות מפותחות
של האסיפה, וזאת מול שלדותם של אהתם בעלי העקרונות הזועקים
כעת!

הבעיה היא שאין בקיבוץ, היום, עקרונות שכולנו שלמים אתם,
והגיע הזמן להגדירה מחדש את עיקרי חיינו.
אבל, כדאי לדעת שאם וכאשר נעשה את הפעולה האידיאלוגית
הקשה הזאת, שהב נראה שעקרונות הדמוקרטיה אינם ביתבים לחלקה.
אם שנתאמץ להישאר באמינים להם, ונשאף להיות לפיהם מתוך
שכנוע עצמי — עם כל הקושי שנדבר — או שסופנו להיות ככל חבנה
אחרת בעולם.

אולי אין זה אסון, אך זה אומר שמשהו יכתוב לנו את סגנון
חיינו, וביין היתר, גם את שיטת איסוף האשפה.

יצחק — גולן

5.

השיטה המוצעת לאיסוף וטיילוק אשפה היא גרועה כשלעצמה!
ריבוי מיכלים מכווערים, המטח הצורך בכוח אדם לריכוז האשפה
ולביקורי בקודות האיסוף, אנשים זרים נוספים יסתובבו בקיבוץ,
מחיר בלתי ידוע מראש, ואולי מזהירות נוספות תתגליתנה בבוא הזמן.
גם ברור שיש כאן פגיעה חמורה במיוחד בעקרון העבודה העצמית,
וצודקים החברים המתקוממים בזה.

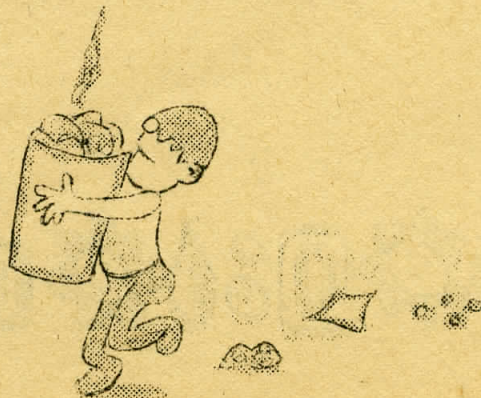
אולם הפרשה מעוררת הרהורים על אופי הדמוקרטיה, כפי שהיא
בנוגה אצלנו. הנושא עדיין בדין, בשמעים בארמית החצבי להבהר,
בכתבים מאמרים ברגשים—אך בה בשעה, הציתה כבה ההבא ועומה
מוכן להפעלה.....

והרהור אחר: בכל הנוגע לעבודה עצמית—אבה מגלים חוסר
עקביות מפליא. חברים מתרגשים כעת, הוצדק, אבל בזמן אחר,
ובנושא קשור אך בהיקף גדול בהחלה, הם כאילו נרדמו.
תחת סיסמת הרוחיות—הרווחיות—הקדושה והמקודשת, הצליח מיעוט
קטן, בשיתוף פעולה מצד בעלי תפקידים, להכשיל החלטות מפורשות
של האסיפה, וזאת מול שלדותם של אהתם בעלי העקרונות הזועקים
כעת!

הבעיה היא שאין בקיבוץ, היום, עקרונות שכולנו שלמים אתם,
והגיע הזמן להגדירה מחדש את עיקרי חיינו.
אבל, כדאי לדעת שאם וכאשר נעשה את הפעולה האידאולוגית
הקשה הזאת, שהב נראה שעקרונות הדמוקרטיה אינם ניתנים לחלקת.
אם שנתאמץ להישאר באמנים להם, ונשאף להיות לפיהם מתוך
שכנוע עצמי—עם כל הקושי שבדבר—או שסופנו להיות ככל חבהה
אחרת בעולם.

אולי אין זה אסון, אך זה אומר שמישהו יכתוב לנו את סגנון
חיינו, וביין היתר, גם את שיטת איסוף האשפה.

יצחק — גולן

6

השבוע כואב לי

השבוע כואב לי,

כואב לי שתדע לא התקבלה לחברות.

כואב לי כי אני יודעת שקליטה היא סם חייב.

(אם בקלות 5 זוגות כל שנה נוכל לטפל באשפה בכוחות עצמנו,

ונוכל לטפל בכל נושא העבודה השכירה באופן יותר ריאליסטי)

אז כואב לי שבשעה שאנו חייבים לקלוט איננו קולטים,

יש ביננו אנשים, שלא זה בלבד שאינם עושים דבר כדי לסייע

לקליטה, אלא הם נזכרים לבוא פעם בשנה לאסיפה כדי

לדחות קליטה פוטבצאלית.

השבוע כאב לי כשבאתי להאכיל תינוקות בשבת בבית התינוקות

ומצאתי שמישהו נכנס לשם לפני ולקח את החלב שהיה במקרה

עבור התינוקות (אני מקווה שטעם החלב הרתח בקפה שלו היה מה!)

השבוע כואבת לי הרגל כי לפני כמה שבועות נתקלתי בחשיכה

בנוהג קטן הבולט מן הכביש במקום בו עמא פעם מחסום בגג

מכוניות הפצע התפתח והשבוע הוא כואב.

ועוד יותר כואב לי שההרגים האלה עדיין בולטים מן הכביש

כנה למעלה מחוץ דאיש אינו עושה חורב בבושא (כן, ככה

אמרו למי שאחראי לנזר!).

והרי כתוב בתורה: לא תשים מכשול בפני ערוה.

ובפינה הזאת בשעות החשכה אנחנו כולנו עוהים.

ובעיקר כואב לי עכשיו, שכבר מזמן לא כתבתי לחברי הכפה,

וחק מפני שכואב לי אני כותבת.

אז אולי בקרוב אכתוב כאשר יהיה לי טוב על הנשמה?

אמן.

תמך הו.

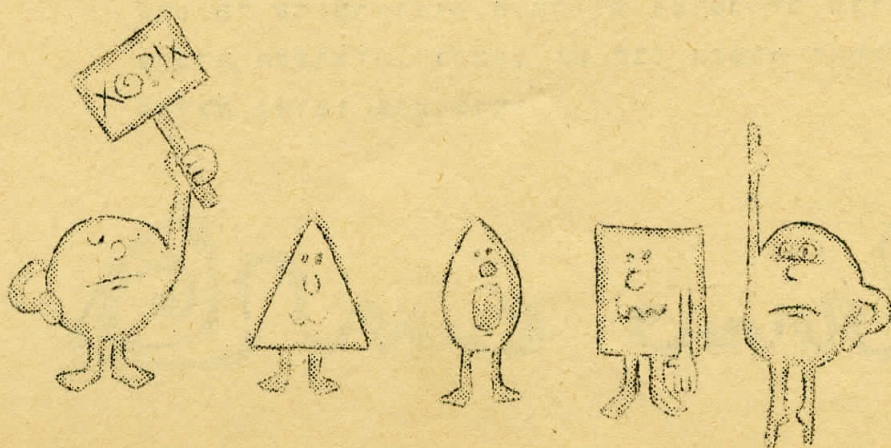
ביחס לשבתה הנזכרת לא הייתה כל שאלה ולא התקיים כל דיון בישיבת המרכז (יום א' 12.11.78) של האחד. היה ברור לכולם שמכיוון ששבתה זו פרצה מטעם ארגון המורים העל-יסודיים, (גוף שפרש מן ההסתדרות) ולא קבלה את תמיכת הסתדרות המורים אין לנו כל ענין בה. בדיוג העקרוני-האם שבתה בהסתדרות מחייבת חברי הסתדרות-חברי הקבוצים-הוא דעות מכל הגורמים, אם כי היה שתי מגמות ברוחות

- א. יש לקיים בהקדם פגישה של נציגות התנועה עם נציגות הסת' המורים לשם הסברת מעמדה המיוחד של מערכת החינוך הקבוצית במקרי שבתה ולשם הסדרת-קבע של היחסים במצבים כאלה.
 - ב. יש לכבד את חובתם המקצועית של המורים השכירים העובדים במוסדות החינוך שלנו ואין לעשות שהם צעד שיהפוך אותם למפירי שבתה.
- אך מעבר לזה הושמעו דעות מנוגדות לגבי חובת המורים, חברי הקבוצ, להזדהות עם שבתה, ובאיזה אופן יש להזדהות. והנה כמה מן הדעות:
- * עקרונית יש להזדהות עם שבתת מההיט, אך לא רצוי להכביד שבתה לתוך חצר הבית(הכוונה להפריד בין בית ספר מקומי ובית ספר אזורי)
 - * בטו"ה ההזדהות לא חייב להיות שבתה מלאה. אפשר לדרוש מאתנו ימי הזדהות, או הקצאת משכורת המורים לקרן השבתה.
 - * למה בחרנו להיות בצורת החיים שלנו? כדי שנוכל לפעול על פי קריטריונים חברתיים ומוסריים שניתן להגשימם בחברה הקבוצית. ומכאן יש לנו הזכות להחליט על דרכי פעולה באופן אוטונומי.

מחברים

- * הנזק שנגרם על ידי השביתה האחרונה לא היה בהפסד לימודים אלא בחייץ שקט אצל הברנו המורים בין היותם מורים ובין היותם חברים. בקונפליקט הזה החברות בקבוץ חייבת להיות דומיננטית לגבי החברות בהסתדרות ואין לתת לחבר ליפול בהילמה האם לשבות בגד חבריו או לא!
- * השותפות בין המוחה ולבין חבריו בקבוץ לא צריכה להיות מותנית בשיקולים של שותפות אחרת (הסתדרות המורים)
- * הדבר שמבדיל חבר שנחר לחיות בקבוץ מחבר שנחר שלא לחיות בקבוץ מבדיל גם בהשקפותיהם וביחסם לשביתות-ובנאמנויות שלהם.
- * אם הקבוץ רוצה להזדהות עם השביתה, וחושב שהמאבק צודק, הוא יעשה זאת באמצעות מוריו השובתים.
- * אם התנועה מזדהה עם מטרות השביתה היא צריכה להחליט לצרף את חבריה באגוד לשורות השובתים לאורך כל ההנה, ומכאן אין כל הבדל משמעותי בין גן ילדים ובית ספר מקומי או אזורי ואין להעלות על ההעת איזו שהיא הזדהות סמלית בלבד. מוסד של התנועה הוסמך להמשיך לטפל בנושא.
- ישיבת המרכז נבעלה בשעה 12 45

ג' ובי פ.

דברים קטנים מפה ומשם

מתקימת אסיפה בנושא חדר האוכל, קם חבה נכבד ופורש
 יהיעה של טענות צודקות והצעות מהצעות שונות,
 מעלה בקודות רגישות ומזכיר נשכחות, בקיצור אומר את
 הכל ועושה את זה בקיצור
 אחריו קמים 5 או 6 חברים אחים ומה שמאחד אותם עם עצמם
 ועם הדוברה הראשון הוא בכך שמלבד הסגנון האישי איין הם
 מחדשים לנו מאומה חוזתים מילה במילה על מה שאמרו קהמיהם.
 עושים את זה פי שניים זמן ונוסף לכך חוזתים על הבח
 עצמם שלוש או ארבע פעמים. ולא שמים בכלל לב שהשעת הן
 שמחר צריך לקום מוקדם ושכל אחד מהמאזינים כבר מזמן לא מאזין,
 וכולם כבר מזמן תפסו תבוחה של שיבת כל אחד חייב להגיד
 את המילה שלו. אפילו אם כבר אמרו זאת 20 איש לפניו אז מה,
 אז ישמעו עוד אחד מה יכול להיות.

לעשות משלוח עופות זה חוריה (אני לא מחבר בשם הסדרן
 באמת שלא) מרגע ההתחלה ועד למשתה בסוף אתה לא מפסיק
 לעשות דברים משובים ביותר. קודם כל אתה מתחיל תמיד
 ב-12 בלילה. אחר כך אתה תופס רשת ומתחיל להזיז את כל הלול
 לקצה, מה שמבריק את העופות יותר מכל, זה השעולים
 וההתעטשויות ופעם שאתה גמרת את זה מתחילה השמחה.
 כולם צועקים. אחד צועק—שלוש, אחת צועק עוד אחד,
 עוד אחד אחר צועק להבה, והכי הרבה צועק ג' ובי ומה
 שהוא צועק יותר חזק אתה יודע שזה הולך יותר טוב. גם
 שומעים חבטות של כל מיני ראשים שנתקלים בכל מיני עצמים
 בחושך. והרעש של הטרקטורים והרוח של הגז והקרקור של
 התרנגולות ועבודה ללא מנוחה. ריצה ללא הפסקה למשך 4 שעות.
 אח"כ באספים כולם במשרד ואוכלים את מה שהם רק עכשיו העמיסו.
 יונתן מחלק לכולם סוכריה לאיש ואט אט המקום מתרוקן ולבסוף
 בשארים תמיד 5 או 6 חברה שממשיכים לשבת בנחת, מעשבים סגירות
 ושותים תה וגם מעלים חוריות איך שהלכו לאיבן הנרקסים בדרך
 ואיך שהטרקטור בבריכות התהפך לתעלה. מנתחים את המצב הכלכלי
 מדיני וגם קצת רכילות כמו כולם, מה יש? אז להת! בעוד 3 חודשים.
 א י ל י.

דו"ח ישיבת המזכירות - 10.11.78

נוכחו: צביה כ', אלק ק', אירית ב"ח,
ג'וני פ', אוסי א', יענקל מ',
ברוך כ'.

1. בקשת הרולד וואלאך לקבל את הוריו ואת אחיו לקבוץ
(בהשתתפות הרולד)

הרולד בקש להביא לקבוץ את הוריו יחד עם אחיו בן ה-22. למרות שלא הונח לפני המזכירות דו"ח רפואי של האב, סכמה המזכירות לדחות את הפנייה כפי שהיא עומדת, וזאת בשל הקשיים החברתיים והרפואיים שבקשה זו מעוררת.

2. פניית האחוד לשחרר את יואב פק לפעילות מלאה

ג'וני הביא את פניית האחוד לשחרר את יואב לעבוד מטעם ועדת החנוך וועדת החברה. על פי הסכם מלפני שנה עם ועדת כח-אדם, חזר יואב לעבוד בבית לשנה במגמה לחזור לפעילות בחנוכה, כל זאת בהתאם לחקנון עובדי חוץ.

המזכירות המליצה על יציאתו של יואב לתקופה של קדנציה אחת, אך לא קבלה את ההנחה שיואב יוגדר כעובד חוץ באופן קבוע.

המלצה זו הועברה לאספה.

3. עזיבה

איתן נמלי הודיע על עזיבה.

4. תעריפי הוצעות בעיר

המזכירות אשרה את הצעת הנה"ח לעידכון תעריפים:

25 ל"י	-	ארוחת בקר
55 ל"י	-	ארוחת צהרים
		נסיעות בעיר והוצאות
20 ל"י	-	אחרות

128

P A R E N T ' S P A G E

WHAT'S NEW? We had quite a few dry days this week, and finally managed to finish picking the cotton. But now the hard work really begins - ploughing, fertilising, cultivating. Up to now was child's play - now the serious stuff begins! We are now picking grapefruit and avocado. Work is in full swing, and the main sufferer is the sadran avoda. The sending to market of yet another flock of chickens has also ended; more than 90,000 birds went in 7 nights. Quite an achievement.

AND WHAT'S happening at home? The place is like a railway station, as usual. Shmuel is back from England, where he had a special assignment. Shmulik and all his family are coming for a visit, they arrive next week. The Epstein family is excited - and so are we. And who's going off? Colin and Ossie are off abroad (haven't we heard this before?) and Eddie's returning to South Africa and Moira's going to a conversion course, at Lavi. Our band of parents has been joined by Mrs. Epstein, Alan Easton's mother, who has come to live with us. Lastly, Israel Avidor has begun his work in the youth and pioneer department of the Trades Union Federation. One more "lift" to Tel-Aviv.

SEABAT SHALOM!

BIRTHDAYS

19/11. Shaul Easton
22/11 Meir Reiness
23/11 Sorrelle Kaplan
Larrie Berkowitz
Adaya Katz *ADVA*
24/11 Mrs. Marga Greenberg
Doram Wallach
25/11 Mrs. Reggie Friedlander

WEDDING ANNIVERSARIES

20/11. Julia and Arye Nitsan
Shosh and Zami ben Zvi